

אותך? הלויכו באחד כל אותן
הימים, וליום אחר לוו' אותו
שלשה מיליון, והלך לדרכו.
וთאמרן איש מצרי האילנו. רבי
חיה אמר, הרי בארו הcharbits,
שנאנצ'ה בקן רום התקדש, ואמרו
ולא יידעו מה אמרו. לאיש
שהיה יושב במדבר, והיו ימים
שלא אכל בשור. يوم אחד בא
דבר לטל כבש אחד. ברוח
הכbesch, והלב אחריו, עד
שהגינו לאותו איש למברה.
ראה כבש והחזיק בו ושהטו,
ואכל בשר.

דבר אחר ואלה שמות בני
ישראל - רבי יהוזה פתח ואמר,
(שיר א) שחורה אני ונואה וגוי.
שחורה אני ונואה - זו גנטה
ישראל שהיा שחורה מן
הגולות. ונואה - שהיा נואה
בתורה ומצוות ומעשים כשרים.
בנות יורשים - שעל זה זקנים
לראש את יורשלים של מעלה.
כאלה קדר - אף על גב שהיा
קדורת בגלות, במעשים היא
כרייעות שלמה, כרייעות של
המלך שהשלום קל לו שלו.

רבי חייא הגדיל היה הולך
לבעלי המשפטה למד מhem.
הלך לרבי שמעון בן יוחאי,
וראה פריגוד אחד שהיा פסיק
בבית. פמה רבי חייא אמר,
אשמע דבר מפי מכאן.

שמע שהיा אומר, ברוח הדוי
ורמה לך לאכבי או לעפר
האלים. כל הפטוף שפוספים
ישראל ומלפני מקדורש ברוך
הוא, היה שאמר רבי שמעון,
תאותם של ישראל שהיा
הקדוש ברוך הוא לא הולך ולא
מתפרק, אלא בורם כאבי או
כעפר האילים.

מה הטעם? אמר רבי שמעון,
אין מה בעולם עיטה כמו

יעקב. אותו חביריא ונש��והו, אמרו, ומה אתה
לגבין, ולא הווין ידעין בה. איזלו בחדא כל
ההוא יומא לא יומא אחרא אופחו תלת מיליון,
ואזיל לאורהיה.

וთאמרן איש מצרי האילנו. (שמות ב) רבי חייא
 אמר, הא אוקמיה חביריא, דענקנא
 בהו רוח קדש, ואמרו, ולא יידעו מה אמרו.
 לבך נש, דהוה יתיב במדברא, והוו יומין דלא
 אכל בשרא. יומא חד אתה דובא לנטלא חד
 אימרא, ערך אימרא, ודובא אבתיה, עד
 דמיטי לגבי ההוא בר נש למדברא, חמא
 אימרא, ואתקוף ביה ושחטיה ואכל בשרא.
 דבר אחר (שמות א) ואלה שמות בני ישראל. רבי
 יהודה פתח ואמר, (שיר השירים א) שחורה אני
 ונואה וגוי, שחורה אני ונואה, דא גנטה
ישראל, דהיא שחורה מן גלותא, ונואה, דהיא
 נואה באורייתא, ובפקודין, ובעובדין דכשרן.
 בנות ירושלים, דען דא, זכאיין לירתאה
 ירושלים דלעילא. כאהלי קדר, אף על גב דהיא
 קודרת בגולה, בעובדין היא כיריעות שלמה,
 כרייעות, דמלכא דשלמא כלא דיליה.

רבי חייא רבא, הו אזיל לגבי מאיריהון
 דמתניתא, למליף מניחו. אזל לגבי רבי
 שמעון בן יוחאי, וחמא פריגוד חד, דהוה פסיק
 בביתא. תוה רבי חייא, אמר, אשמע מלחה
 מפומיה מהכא.

שמע הדוה אמר, (שיר השירים ח) ברוח הדוי ורמה
 לך לאכבי או לעופר האילים. כל כסופה
 דקסיפה ישראל (מקמיה) מקודשא בריך הוא,
 לאמר רבי שמעון, תאותם של ישראל, שהייה
 הקדוש ברוך הוא לא הולך ולא מתפרק, אלא
 בורח כאבי או לעופר האילים.
 מי טעם, אמר רבי שמעון, אין מה בולם